

Міністерство освіти і науки України

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ

з дисципліни: «Антикризове управління»
для студентів галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки»
спеціальності 051 «Економіка»

Харків, ХНАДУ 2020

1. За структурою відносин у соціально-економічній системі і диференціацією її розвитку виділяють групи криз:

- а) керовані, некеровані, часткові, системні;
- б) природні, громадські, екологічні;
- в) економічні, соціальні, організаційні, психологічні, технологічні;
- г) всі вище перераховані.

2. Чи може антикризовий менеджмент завжди управляти кризовими ситуаціями:

- а) так;
- б) ні.

3. Криза – це:

а) можливість виникнення збитку, вимірюваного в грошовому виразі;

б) крайнє загострення протиріч у соціально-економічній системі (організації), що загрожує її життєстійкості в навколишньому середовищі;

в) яскраво виражена невизначеність у неоднозначності протікання реальних економічних процесів, у різноманітті перетворення можливостей на дійсність, в існуванні безлічі (як правило, нескінченних) станів, у яких об'єкт, що розглядається в динаміці, може знаходитися в майбутній момент часу.

4. Чи неминучі кризи в соціально-економічному розвитку:

- а) так;
- б) так, у разі виникнення негативних зовнішніх факторів;
- в) так, у разі виникнення негативних внутрішніх факторів;
- г) ні.

5. До типових рис ризику в менеджменті належить:

- а) неправомірність;
- б) безальтернативність;
- в) визначеність;
- г) суперечливість.

6. В економічному розвитку за масштабами виділяють наступні кризи:

- а) індивідуальні;
- б) ізольовані;
- в) випадкові;
- г) кумулятивні.

7. В економічному розвитку за об'єктами виділяють

наступні кризи:

- а) кризи росту;
- б) кризи розпаду;
- в) кризи виробничих сил;
- г) національні.

8. Порушення запланованого перебігу подій локального рівня – це:

- а) збій;
- б) катастрофа;
- в) несподіванка;
- г) ризик.

9. Криза, що охоплює певну підсистему підприємства, а її результати значною мірою відбиваються на роботі всього підприємства – це:

- а) стратегічна криза;
- б) локальна криза;
- в) криза результату;
- г) системна криза.

10. Ризик не виконує функцію:

- а) захисну;
- б) інноваційну; в) практичну; г) аналітичну.

11. Вид ризику залежно від розміру втрат має назву:

- а) авантюрний;
- б) критичний;
- в) фінансовий;
- г) обґрунтований.

12. Невизначеність, можливі втрати на шляху досягнення цілей – це:

- а) криза;
- б) ризик;
- в) кризове явище;
- г) кризова ситуація.

13. Негативне відхилення об'єктів управління від визначеної мети або строків її досягнення – це:

- а) кризовий стан підприємства;
- б) кризове явище;
- в) кризова ситуація;
- г) катастрофа.

14. Не тільки збіг несприятливих факторів, а й загальна

тенденція, притаманна суб'єктам, що функціонують у ринковій економіці – це:

- а) кризовий стан підприємства;
- б) кризова ситуація;
- в) кризове явище;
- г) катастрофа.

15. Стійкий прояв кризових явищ у більшості сфер діяльності з постійною тенденцією погіршення інтегральних показників понад критичні значення – це:

- а) катастрофа;
- б) кризова ситуація;
- в) кризове явище;
- г) кризовий стан підприємства.

16. На етапі «Початок кризи підприємства» необхідно:

а) розробити бізнес-план розвитку підприємства на перспективу;

б) провести оперативний ситуаційний аналіз, перебудувати стратегію і поставити нові завдання;

в) провести оперативне реструктурування підприємства з метою забезпечення його виживання на короткий термін;

г) вибрати реорганізаційні або ліквідаційні процедури.

17. Етап процесу розвитку неспроможності підприємства «Розвиток кризи» характеризується:

а) кризою реалізації стратегії;

б) кризою ліквідності;

в) падінням результатів діяльності та фінансової стійкості;

г) банкрутством.

18. Етап «Криза підприємства» характеризується:

а) невиконанням поточних завдань, розвитком конфлікту між стратегічними цілями і вибраним напрямком реалізації стратегії;

б) різким коливанням показників рентабельності і ділової активності підприємства;

в) нездатністю підприємства відповідати за своїми зобов'язаннями в міру їх настання.

19. Погіршення показників ліквідності та фінансової стійкості характерно:

а) етапу «Початок кризи»;

б) початку етапу «Розвиток кризи підприємства»;

в) закінчення етапу «Розвиток кризи підприємства» і початку наступного – «Криза підприємства».

20. Певні стани економічного циклу, що періодично повторюються, – це:

- а) стадії;
- б) етапи;
- в) фази;
- г) періоди.

21. Яке з цих понять не належить до фаз ділового циклу:

- а) стагфляція;
- б) спад;
- в) депресія;
- г) рецесія.

22. Тривалість економічного циклу складає:

- а) один рік;
- б) п'ять років;
- в) п'ятдесят років;
- г) не можна дати однозначної відповіді.

23. Циклічний характер розвитку економіки проявляється:

а) у коливаннях економічної кон'юнктури, що мають періодичний характер;

- б) у періодичних спадах ділової активності;
- в) у періодичних підйомах ділової активності.

24. У період кризового падіння виробництва спостерігається:

- а) зростання безробіття;
- б) падіння безробіття;
- в) зайнятість залишається незмінною.

25. У теорії економічного циклу вивчається:

а) механізм узгодження планів підприємств, споживачів, держави;

б) причини коливань реального обсягу національного виробництва, чинники та умови сталого рівноважного зростання економіки;

в) структура ВВП країни.

26. До середньострокових економічних циклів належать коливання економічної кон'юнктури з періодом:

- а) 50 і більше років;
- б) 30 років;

в) 10 років;

г) 1 рік.

27. Причиною, що викликає економічні цикли, вважав вплив на людей плям на Сонці:

а) У. Джевонс;

б) С. де Сісмонді;

в) І. Фішер;

г) М.І. Туган-Барановський.

28. Причиною, що викликає економічні цикли, вважав перевищення виробництва засобів виробництва над виробництвом споживчих товарів:

а) У. Джевонс;

б) І. Фішер;

в) М. Фрідмен;

г) М.І. Туган-Барановський.

29. Довгострокові цикли економічної кон'юнктури названі на честь їх першовідкривача циклами:

а) Кітчина;

б) Жугляра;

в) Кондратьєва;

г) Кузнеця.

30. Середньострокові економічні цикли названі на честь їх першовідкривача циклами:

а) Кітчина;

б) Жугляра;

в) Кондратьєва;

г) Кузнеця.

31. Економічний цикл пов'язаний з:

а) дією тільки зовнішніх факторів;

б) дією зовнішніх і внутрішніх факторів;

в) факторами, які переважно впливають на динаміку сукупного попиту;

г) факторами, що переважно впливають на динаміку пропозиції.

32. Із перерахованих явищ не відповідає періоду економічного спаду:

а) зниження інвестицій в устаткування з тривалим терміном служби;

б) падіння курсу акцій, більш низький попит на працю;

- в) скорочення податкових надходжень;
- г) зменшення обсягу допомоги з безробіття.

33. До екзогенних, зовнішніх причин циклічного розвитку відносяться:

- а) природно-кліматичні явища;
- б) попит і пропозиція;
- в) політичні явища і процеси;
- г) усі відповіді правильні.

34. Антициклічне регулювання економіки направлено:

- а) на скорочення кризового падіння виробництва;
- б) на прискорення економічного зростання;
- в) на стабілізацію економічного розвитку;
- г) усі відповіді правильні.

35. Застосування до підприємства економічно і соціально виправданих профілактичних і оздоровчих процедур, спрямованих на підвищення його конкурентоспроможності, називається:

- а) антикризовим регулюванням;
- б) антикризовим управлінням (антикризовим менеджментом);
- в) антикризовою системою;
- г) антикризовими заходами.

36. Антикризове регулювання – це:

- а) політика уряду, спрямована на захист підприємств від кризових ситуацій і на запобігання їх банкрутства;
- б) система заходів, здійснюваних підприємством для запобігання банкрутства;
- в) прогнозування (на рівні підприємства) можливих кризових ситуацій та ризиків із метою мінімізації можливих збитків;
- г) жодної правильної відповіді.

37. Антикризове управління може попереджати банкрутства:

- а) так, це одне із завдань антикризового управління;
- б) ні. антикризове управління може застосовуватися тільки на стадії знаходження підприємства в кризі;
- в) ні. це завдання ризик-менеджменту;
- г) ні, це завдання стратегічного менеджменту.

38. Основними принципами антикризового управління є:

- а) принцип адекватності;
- б) єдність цілей управління на різних рівнях ієрархії;
- в) системний підхід до вирішення поставлених завдань;
- г) принцип науковості;

- д) принцип відносності;
- е) принцип оптимальності;
- є) цілеспрямованість;
- ж) принцип методологічності.

39. Принцип обов'язковості передбачає:

- а) дотримання нормативно-правових положень і договірних умов;
- б) своєчасне прийняття правильних економічних рішень;
- в) безперервний у часі процес функціонування всіх служб підприємства;
- г) усі відповіді правильні.

40. У механізмі антикризового управління пріоритети повинні віддаватися:

- а) глибокому аналізу зовнішнього і внутрішнього середовища підприємства;
- б) пошуку найкращих варіантів розвитку підприємства;
- в) максимізації прибутку за рахунок збільшення цін на продукцію;
- г) екстенсивному напрямку розвитку виробництва.

41. Не відбиває сутності антикризового управління:

- а) стратегія широкого проникнення на ринок;
- б) стратегія розрахованого ризику;
- в) стратегія послідовного виведення з кризи;
- г) стратегія попередження кризи;
- д) стратегія стабілізації ситуацій за допомогою використання резервів.

42. Діагностика:

- а) охоплює фінансове планування, бюджетний контроль і рапортування на підприємстві;
- б) є порівнянням фактичних показників фінансово-господарської діяльності з плановими;
- в) означає визначення стану об'єкта управління на основі реалізації комплексу аналітичних процедур із метою завчасного виявлення слабких ланок і «вузьких місць»;
- г) підвищує ефективність антикризового управління;
- д) постає як комплекс функціональних завдань, інструментів та методів із координації, стратегічного планування та контролю для забезпечення довгострокового управління фінансами, вартістю та ризиками;

е) сприяє нейтралізації принципал-агент конфлікту між суб'єктами фінансових відносин;

є) є сукупністю методів та процедур із координації, планування, обліку, контролю та ризик-менеджменту, а також із інформаційного, методичного та консультаційного забезпечення управлінських рішень.

43. Дискримінантний аналіз передбачає:

а) побудову моделі розрахунку інтегрального показника фінансового стану підприємства;

б) визначення вартості підприємства за методом DCF;

в) розрахунок інтегрального показника для конкретного підприємства;

г) бальну систему оцінювання фінансового стану підприємства;

д) однофакторний розрахунок та аналіз показників фінансової звітності;

е) формулювання «ключа» інтерпретації.

44. До недоліків традиційних методик аналізу фінансового стану відносять:

а) неврахування галузевих особливостей;

б) ігнорування показників, що розраховуються на базі чистого грошового потоку;

в) застосування горизонтального аналізу;

г) ігнорування показників ділової активності;

д) суб'єктивність формування вибірки показників.

45. Для проведення експрес-аналізу фінансового стану підприємства за допомогою коефіцієнта Бівера, достатньо знати:

а) суму чистого прибутку;

б) суму нарахованої амортизації;

в) розмір позикового капіталу підприємства;

г) величину власного капіталу підприємства;

д) величину оборотних активів.

46. За традиційного підходу до оцінювання ймовірності банкрутства розраховують такі блоки показників:

а) рентабельності;

б) ліквідності;

в) оборотності;

г) руху грошових коштів;

д) фінансової стійкості.

47. Для аналізу ділової активності підприємства використовують такі показники:

- а) коефіцієнт придатності;
- б) коефіцієнт «кислотного тесту»;
- в) фондівіддача;
- г) коефіцієнт загальної ліквідності;
- д) тривалість операційного циклу;
- е) коефіцієнт загальної ліквідності;
- ж) ресурсівіддача;
- з) коефіцієнт абсолютної ліквідності;
- і) тривалість фінансового циклу.

48. З метою аналізу ліквідності активів та платоспроможності підприємства використовують такі показники:

- а) коефіцієнт придатності;
- б) чисті оборотні активи;
- в) фондівіддача;
- г) коефіцієнт загальної ліквідності;
- д) тривалість операційного циклу;
- е) коефіцієнт покриття;
- ж) сума покриття;
- з) коефіцієнт автономії.

49. Якщо тривалість фінансового циклу підприємства має від'ємне значення, це означає, що:

а) тривалість обороту дебіторської заборгованості є більшою за сумарну тривалість обороту кредиторської заборгованості і тривалість обороту запасів;

б) тривалість обороту кредиторської заборгованості є більшою за сумарну тривалість обороту дебіторської заборгованості і тривалість обороту запасів;

в) тривалість обороту кредиторської заборгованості є більшою за рік;

г) немає правильної відповіді.

50. Неплатоспроможність – це:

а) визнана господарським судом неспроможність боржника відновити свою платоспроможність та задовольнити визнані судом вимоги кредиторів не інакше як через застосування ліквідаційної процедури;

б) неспроможність суб'єкта підприємницької діяльності виконати грошові зобов'язання перед кредиторами після настання

встановленого строку їх сплати, у тому числі із заробітної плати, а також виконати зобов'язання щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів) не інакше як через відновлення платоспроможності;

в) неспроможність суб'єкта підприємницької діяльності виконати свої грошові зобов'язання перед кредиторами, у тому числі зобов'язання щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), протягом трьох місяців після настання встановленого строку їх сплати;

г) немає правильної відповіді.

51. Банкрутство – це:

а) визнана господарським судом неспроможність боржника відновити свою платоспроможність та задовольнити визнані судом вимоги кредиторів не інакше як через застосування ліквідаційної процедури;

б) неспроможність суб'єкта підприємницької діяльності, визнаного господарським судом банкрутом, здійснити заходи щодо задоволення визнаних судом вимог кредиторів шляхом продажу його майна;

в) припинення підприємницької діяльності, неспроможність виконати свої грошові зобов'язання перед кредиторами, у тому числі зобов'язання щодо сплати податків і зборів;

г) немає правильної відповіді.

52. Ліквідація – це:

а) припинення діяльності суб'єкта підприємницької діяльності, визнаного господарським судом банкрутом, із метою здійснення заходів щодо задоволення визнаних судом вимог кредиторів шляхом продажу його майна;

б) система заходів щодо нагляду та контролю за реалізацією майна боржника з метою задоволення вимог кредиторів;

в) визнана господарським судом неспроможність боржника відновити свою платоспроможність та задовольнити визнані судом вимоги кредиторів;

г) немає правильної відповіді.

53. Ліквідатор – це:

а) юридична або фізична особа, яка має у встановленому порядку підтвержені документами вимоги щодо грошових зобов'язань до боржника, щодо виплати заборгованості із

заробітної плати працівникам боржника, а також органи державної податкової служби та інші державні органи;

б) боржник, неспроможність якого виконати свої грошові зобов'язання встановлена господарським судом;

в) фізична особа, яка відповідно до рішення господарського суду організовує здійснення ліквідаційної процедури боржника, визнаного банкрутом, та забезпечує задоволення визнаних судом вимог кредиторів;

г) усі відповіді правильні.

54. Розпорядження майном боржника – це:

а) система заходів щодо нагляду та контролю за управлінням та розпорядженням майном боржника з метою забезпечення збереження й ефективного використання майнових активів боржника та проведення аналізу його фінансового становища;

б) система заходів щодо нагляду і контролю за управлінням та розпорядженням майном боржника на період провадження у справі про банкрутство;

в) черговість реалізації майна суб'єкта підприємницької діяльності для виконання грошових зобов'язань перед кредиторами після настання встановленого строку їх сплати, а також зобов'язання щодо сплати податків і зборів;

г) немає правильної відповіді.

55. Реструктуризація підприємства – це:

а) система заходів, які здійснюються під час провадження справи про банкрутство з метою запобігання визнання боржника банкрутом і його ліквідації; б) система заходів щодо відновлення платоспроможності боржника, які

може здійснювати власник майна (орган, уповноважений управляти майном) боржника, інвестор, із метою запобігання банкрутства боржника шляхом реорганізаційних й інвестиційних заходів;

в) здійснення організаційно-господарських, фінансово-економічних, правових, технічних заходів, спрямованих на реорганізацію підприємства, що буде сприяти його фінансовому оздоровленню;

г) немає правильної відповіді.

56. До заходів оперативної реструктуризації можна віднести:

а) зменшення вартості основних засобів через реалізацію зайвого устаткування, транспортних засобів;

б) підвищення продуктивності праці;
в) поновлення платоспроможності й ліквідності; г) усі відповіді правильні.

57. Досудова санація – це:

а) система заходів щодо відновлення платоспроможності боржника, які може здійснювати власник майна (орган, уповноважений управляти майном) боржника;

б) система заходів щодо відновлення платоспроможності боржника, які може здійснювати власник майна боржника, інвестор, із метою запобігання банкрутства боржника шляхом реорганізаційних, організаційно-господарських, управлінських, інвестиційних, технічних, фінансово-економічних та правових заходів до початку порушення справи про банкрутство;

в) система заходів, які здійснюються під час провадження справи про банкрутство з метою запобігання визнання боржника банкрутом і його ліквідації;

г) здійснення організаційно-господарських, фінансово-економічних,

правових, технічних заходів, спрямованих на реорганізацію підприємства.

58. Санація за рішенням суду – це:

а) система заходів щодо попередження оголошення підприємства- боржника банкрутом і його ліквідації;

б) здійснення комплексу організаційно-господарських і технічних заходів, спрямованих на поліпшення фінансових результатів підприємства.

в) система заходів, які здійснюються під час провадження справи про банкрутство з метою запобігання визнання боржника банкрутом і його ліквідації, спрямована на оздоровлення фінансово-господарського положення боржника, а також задоволення в повному обсязі або частково вимог кредиторів шляхом кредитування, реструктуризації підприємства, боргів і капіталу й (або) зміна організаційно-правової й виробничої структури боржника;

г) немає правильної відповіді.

59. Заходами щодо відновлення платоспроможності боржника можуть:

а) поглинання, поділ, об'єднання з іншими підприємствами;

б) поновлення платоспроможності й ліквідності;

в) закриття нерентабельних виробництв і перепрофілювання виробництва;

г) усі відповіді правильні.

60. Ліквідація «проблемних зон» – це:

а) напрямки діяльності, які приносять максимальні збитки;

б) філіальна мережа підприємства;

в) ті напрямки діяльності підприємства, які займають найбільшу увагу керівництва підприємства;

г) нові інвестиційні проекти.

61. Економічні ефекти, які може дати інвентаризація й оформлення активів:

а) отримання додаткових доходів;

б) зростання капіталізації;

в) більш ефективне використання трудових ресурсів;

г) зниження накладних витрат на утримання надлишкових виробничих потужностей;

д) зниження витрат із заробітної плати.

62. У антикризовій програмі має бути відображено:

а) обов'язкове скорочення витрат на фонд оплати праці;

б) використовувані ресурси;

в) терміни програми;

г) обов'язкове скорочення співробітників підприємства;

д) очікувані результати програми;

е) опис заходів та їх обґрунтування;

є) виконавці програми.

63. Мобілізації внутрішніх резервів фінансової стабілізації підприємства можна досягти:

а) зменшенням обсягів вхідних грошових потоків;

б) в результаті зростання вихідних грошових потоків;

в) за рахунок збільшення виручки від реалізації;

г) за рахунок продажу частини основних засобів;

д) в результаті зростання грошових надходжень від операційної та інвестиційної діяльності;

е) в результаті зростання грошових надходжень від фінансової діяльності.

64. До внутрішніх фінансових джерел санації підприємств відносять:

а) фінансування санації за рахунок акціонерного капіталу;

б) участь кредиторів у фінансовому оздоровленні боржника;

- в) участь персоналу в санації підприємства;
- г) збільшення вхідних грошових потоків на підприємстві;
- д) державну фінансову підтримку санації підприємств;
- е) зменшення витрат.

65. Рефінансування дебіторської заборгованості здійснюється за допомогою:

- а) отримання кредиту;
- б) форфейтингу;
- в) лізингу;
- г) факторингу;
- д) реалізації зайвих активів.

66. Мобілізація прихованих резервів відбувається:

- а) виключно під час проведення санації підприємства;
- б) в результаті індексації балансової вартості майнових об'єктів;
- в) у разі продажу активів за балансовою вартістю;
- г) у разі продажу активів за вартістю, вищою за балансову.

67. До зовнішніх фінансових джерел санації підприємств відносять:

- а) фінансування санації за рахунок акціонерного капіталу;
- б) участь кредиторів у фінансовому оздоровленні боржника;
- в) участь персоналу в санації підприємства;
- г) збільшення вхідних грошових потоків на підприємстві;
- д) державну фінансову підтримку санації підприємств.

68. Фінансувати санацію власники можуть у таких формах:

- а) внески на збільшення статутного капіталу;
- б) надання фінансових ресурсів на умовах позики;
- в) зменшення статутного фонду;
- г) цільові внески на безповоротній основі;
- д) реструктуризація наявної заборгованості;
- е) зменшення або списання заборгованості.

69. Статутний капітал акціонерного товариства збільшують таким чином:

- а) за рахунок реінвестиції прибутку;
- б) збільшенням номінальної вартості акцій;
- в) за рахунок дивідендів;
- г) за рахунок додаткових внесків учасників та засновників;
- д) обміном облігацій на акції;
- е) збільшенням кількості акцій існуючої номінальної вартості;

є) за рахунок індексації основних фондів.

70. Емісійний дохід – це:

а) сума перевищення доходів, отриманих від емісії власних акцій та інших корпоративних прав над номіналом таких акцій та інших корпоративних прав;

б) різниця між курсом емісії та номінальним курсом акцій;

в) сума, яка не включається до складу валового доходу з метою оподаткування;

г) сума, яка включається до складу валового доходу з метою оподаткування;

д) дизажію.

71. Конвертовані облігації є:

а) облігаціями підприємства на пред'явника;

б) іменними облігаціями, які передбачають погашення через певний час на визначених умовах боргу підприємства;

в) іменними облігаціями, які через певний час можна обміняти на визначених умовах на звичайні акції підприємства;

г) однією з форм кредитування санації власниками підприємства;

д) однією з форм кредитування санації кредиторами підприємства;

е) ефективним інструментом зменшення «принципал-агент» конфліктів між власниками корпоративних прав та кредиторами;

є) облігаціями конверсійної позики.

72. До основних способів реструктуризації заборгованості належать:

а) трансформація боргу у власність;

б) конверсія короткострокової заборгованості в довгострокову;

в) зменшення або списання заборгованості;

г) надання санаційних кредитів;

д) пролонгація строків виконання зобов'язань.

73. Трансформація боргу у власність:

а) може відбуватися шляхом емісії нових корпоративних прав;

б) не відбувається шляхом емісії нових корпоративних прав;

в) може відбуватися шляхом емісії (обміну) конвертованих облігацій;

г) не може розглядатись як внесок кредитора в статутний капітал боржника;

д) не призводить до втрати контролю над підприємством колишніми власниками;

е) може призвести до втрати контролю над підприємством колишніми власниками;

є) розглядається як внесок кредитора в статутний капітал боржника;

ж) може відбуватися шляхом викупу часток (паїв, акцій) у власників з метою їх подальшого обміну на боргові вимоги;

з) є формою реструктуризації заборгованості;

і) є формою участі кредиторів у фінансовому оздоровленні боржника.

74. Списання заборгованості:

а) є безповоротною фінансовою допомогою боржникові;

б) є об'єктом оподаткування у відповідності до законодавства;

в) звільняється від оподаткування у відповідності до законодавства;

г) є отриманням санаційного прибутку;

д) є формою участі кредиторів у фінансовому оздоровленні боржника.

75. Збільшення статутного капіталу акціонерного товариства не допускається:

а) у разі наявності викуплених товариством акцій;

б) якщо після закінчення другого та кожного наступного фінансового року вартість чистих активів такого акціонерного товариства виявиться меншою від статутного капіталу;

в) якщо розмір власного капіталу є меншим за розмір його статутного капіталу;

г) з метою покриття збитків товариства;

д) до повної оплати всіх раніше випущених акцій за ціною, що дорівнює або є нижчою за номінальну.

76. Особливостями надання санаційних кредитів є:

а) застосування мінімальних відсоткових ставок;

б) застосування максимальних відсоткових ставок;

в) відсутність застави;

г) вимога першокласного кредитного забезпечення;

д) наявність висновку аудитора про відповідність ведення бухгалтерського обліку на підприємстві чинному законодавству;

е) наявність позитивного висновку аудитора про санаційну спроможність підприємства.

77. Збільшення розміру статутного капіталу товариства за рахунок реінвестиції дивідендів здійснюється:

- а) шляхом збільшення номінальної вартості акцій, що належать акціонерам;
- б) шляхом збільшення кількості акцій, що належать акціонерам;
- в) після прийняття загальними зборами акціонерів рішення про розподіл прибутку;
- г) не частіше одного разу на п'ять років.

78. Третій розділ плану фінансового оздоровлення:

- а) визначає стратегічні цілі санації, цільові орієнтири та стратегію санації підприємства;
- б) містить оперативну (Crash-) програму;
- в) є основною частиною плану санації;
- г) містить конкретний план заходів щодо відновлення прибутковості та конкурентоспроможності підприємства в довгостроковому періоді;
- д) складається з планів маркетингу та оцінки ринків збуту продукції, виробництва та інвестицій, організаційного та системи фінансових планів;
- е) містить розрахунок ефективності антикризових заходів.

79. У рамках Crash-програми може бути передбачено впровадження таких заходів:

- а) здійснення інвестицій;
- б) збільшення статутного капіталу;
- в) рефінансування дебіторської заборгованості;
- г) організація внутрішнього аудиту;
- д) використання зворотного лізингу.

80. До показників ефективності проведення санації відносять:

- а) коефіцієнт заборгованості;
- б) коефіцієнт зносу;
- в) коефіцієнт покриття;
- г) показник EVA.

81. Ефективність санації визначають за формулою:

- а) $E = \text{розмір погашених боргів кредиторів} / \text{прогнозований обсяг додаткових грошових коштів}$;
- б) $E = \text{розмір вкладень на проведення санації} / \text{прогнозований обсяг додаткового прибутку}$;

в) $E = \text{розмір вкладень на проведення санації} / \text{прогнозований обсяг додаткових грошових потоків};$

г) $E = \text{розмір погашених боргів кредиторів} / \text{прогнозований обсяг додаткового прибутку}.$

82. Для визначення ефективності санації за допомогою показника економічної доданої вартості використовують показники:

а) співвідношення власного і залученого капіталу;

б) розмір інвестованого капіталу;

в) прибуток від основної діяльності;

г) чистий прибуток;

д) середньозважена вартість капіталу;

е) розмір нарахованих відсотків за користування позиковим капіталом.

83. Характерною рисою санаційного аудиту є те, що він проводиться:

а) незалежними аудиторськими фірмами;

б) на підприємствах, що перебувають у кризовому стані;

в) з метою оцінки достовірності звітності підприємств;

г) з метою оцінки санаційної спроможності підприємств;

д) перед складанням ліквідаційного балансу.

84. Метою санаційного аудиту є:

а) підтвердження достовірності даних звітності;

б) визначення ліквідаційної маси;

в) розробка санаційної концепції;

г) виявлення санаційної спроможності підприємства.

85. Замовниками санаційного аудиту підприємства, яке знаходиться у фінансовій кризі, можуть бути:

а) позикодавець – якщо вирішується питання про надання санаційного кредиту;

б) підприємство-боржник – якщо воно виходить із пропозицією укласти мирову угоду або провести санацію в процесі провадження справи про банкрутство;

в) Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку – у разі емісії цінних паперів;

г) потенційний санатор - якщо вирішується питання про санацію підприємства шляхом його реорганізації;

д) підприємство-контрагент – у разі укладання контракту, що містить у собі значний фінансовий ризик;

е) консалтингова фірма – у разі розробки плану санації.

86. Реорганізація підприємства – це:

а) один із напрямів його реструктуризації;

б) повна або часткова заміна власників корпоративних прав підприємства;

в) здійснення організаційно-господарських, правових, технологічних заходів, спрямованих на зміну форми власності підприємства, удосконалення управління ним, організаційної структури, формування ефективної структури активів та виробничого процесу, що сприятиме фінансовому оздоровленню підприємства, збільшенню обсягів випуску конкурентоспроможної продукції, підвищенню ефективності виробництва та задоволенню вимог кредиторів;

г) корпоративна реструктуризація.

87. Рефінансування дебіторської заборгованості здійснюється в межах санаційних заходів із:

а) фінансової реструктуризації;

б) реструктуризації виробництва;

в) реорганізації;

г) реструктуризації активів;

д) корпоративної реструктуризації.

88. Реорганізація перетворенням має наслідком:

а) подрібнення підприємства;

б) укрупнення підприємства;

в) збереження розмірів підприємства;

г) зміну форми власності підприємства;

д) зміну організаційно-правової форми підприємства;

е) немає правильної відповіді.

89. У разі реорганізації боржника поділом його на кілька підприємств:

а) підприємство-боржник не втрачає свій юридичний статус;

б) заборгованість підприємства-боржника покривається колишніми власниками його корпоративних прав;

в) підприємство-боржник виключається з державного реєстру та втрачає юридичний статус;

г) борги боржника визнаються безнадійними;

д) усі майнові права та обов'язки підприємства переходять до юридичних осіб, які виникли в результаті реорганізації.

90. З метою реструктуризації виробництва можуть здійснюватися заходи з:

- а) підвищення ефективності маркетингу;
- б) продажу зайвого обладнання;
- в) диверсифікації асортименту продукції;
- г) списання заборгованості;
- д) рефінансування дебіторської заборгованості.

91. До заходів щодо фінансової реструктуризації можна віднести:

- а) злиття підприємств;
- б) реструктуризацію заборгованості перед кредиторами;
- в) ліквідацію підприємства;
- г) збільшення статутного капіталу;
- д) заморожування інвестиційних вкладень.

92. До заходів, що здійснюються в рамках реструктуризації активів, відносять:

- а) збільшення власного капіталу підприємства;
- б) рефінансування дебіторської заборгованості;
- в) продаж зайвого обладнання, запасів сировини, матеріалів;
- г) залучення додаткових кредитів;
- д) впровадження системи раннього попередження та реагування.

93. Розрізняють такі основні форми реструктуризації:

- а) реструктуризація виробництва;
- б) приватизація;
- в) реструктуризація активів;
- г) фінансова реструктуризація;
- д) реорганізація;
- е) реструктуризація управління;
- є) реструктуризація пасивів;
- ж) корпоративна реструктуризація.

94. Фінансова реструктуризація включає:

- а) диверсифікацію асортименту продукції;
- б) приватизацію підприємства;
- в) зворотний лізинг;
- г) заморожування інвестиційних вкладень;
- д) одержання додаткових кредитів.

95. У разі нейтралізації ризиків шляхом їх перекладання (трансферу):

- а) здійснюють страхування ризиків;
- б) виникають додаткові витрати;

в) формують резервні фонди;
г) здійснюють інтенсивний контроль за використанням ресурсів;

д) відмовляються від ризикованих операцій.

96. Метод аналізу сильних і слабких сторін підприємства, а також потенційних ризиків і додаткових шансів позначається як:

а) дискримінантний аналіз;

б) бенчмаркінг;

в) метод IRR;

г) SOFT-аналіз;

д) вартісний аналіз;

е) SWOT-аналіз.

97. Інформаційна система, яка сигналізує керівництву підприємства про потенційні ризики – це:

а) бенчмаркінг;

б) стратегічний контролінг;

в) бюджетування;

г) система раннього попередження і реагування.

98. Система раннього попередження та реагування не включає:

а) прогнозування можливих сценаріїв розвитку підприємства;

б) визначення індикаторів для системи раннього попередження та реагування;

в) бенчмаркінг;

г) формування інформаційних каналів;

д) страхування фінансових ризиків.

99. Система Balanced-Scorecard (BSC) призначена для збалансування:

а) стратегічних орієнтирів із оперативними кількісними показниками;

б) окремих бюджетів підприємства;

в) функцій контролю та планування;

г) інформації звітного та планового періодів;

д) внутрішніх та зовнішніх факторів діяльності підприємства.

100. Контролінг:

а) охоплює фінансове планування, бюджетний контроль та рапортування на підприємстві;

б) є порівнянням фактичних показників фінансово-господарської діяльності з плановими;

в) означає визначення стану об'єкта управління на основі реалізації комплексу аналітичних процедур із метою завчасного виявлення слабких ланок і «вузьких місць»;

г) є діагностикою фінансового стану підприємства;

д) є сукупністю методів та процедур із координації, планування, обліку, контролю та ризик-менеджменту, а також із інформаційного, методичного та консультаційного забезпечення управлінських рішень.

101. Контролінг здійснюється:

а) незалежними аудиторськими фірмами;

б) внутрішніми службами підприємства;

в) постійно;

г) періодично;

д) тільки у відповідь на запит керівництва.

102. До найважливіших функцій контролінгу належать:

а) стратегічне і оперативне планування;

б) управління вхідними грошовими потоками;

в) управління кредиторською заборгованістю;

г) покриття ризику;

д) внутрішній консалтинг.

103. Успішно використатитакий метод контролінгу, як опитування (анкетування), можна при дотриманні наступних умов:

а) анкетування проводить незалежна організація;

б) керівництво підприємства не є поінформованим про проведення опитування;

в) керівники підприємства проводять опитування;

г) анкетування є добровільним і анонімним;

д) результати анкетування будуть використовуватись для покращення роботи підприємства.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Базова література

1.1. Ковтун, О. І. Стратегія підприємства : підручник. Львів, 2017. 680 с.

1.2. Кривов'язюк І. В. Економічна діагностика : навч. посіб. Київ, 2016. 456 с.

1.3. Криворучко О. М., Пипенко І. С. Потенціал і розвиток автотранспортного підприємства : [навч. посіб.]. Харків, 2015. 196 с.

1.4. Шинкаренко В. Г., Жарова О. М., Криворучко О. М. Аналіз господарської діяльності автотранспортних підприємств : навч. посіб. Харків, 2015. 386 с.

1.5. Яркіна Н. М. Економіка підприємства : навч. посіб. для студ. вузів. Київ, 2015. 498 с.

2. Допоміжна література

2.1 Васильєва Т.А. Держава, підприємства та банки в системі антикризового управління: монографія. Суми, 2013. 488 с.

2.2 Вороніна О. С. Конспект лекцій з дисципліни «Антикризове управління підприємством». Харків, 2016. 89 с.

2.3 Коваленко, В.В., Суганяка М.В., Фучеджи В. І. К Антикризове фінансове управління в системі суб'єктів економічної діяльності: методи та інструменти оцінювання [Текст]: монографія. Одеса, 2013. 381 с.

2.4 Ковалевська А. В. Конспект лекцій з дисципліни «Антикризове управління підприємством». Харків, 2016. 140 с.

3. Інформаційні ресурси

3.1 Онісіфорова В.Ю. Методичні вказівки до практичних занять з дисципліни «Антикризове управління» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://files.khadi.kharkov.ua>.

3.2 Онісіфорова В.Ю. Методичні вказівки до самостійної роботи з дисципліни «Антикризове управління» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://files.khadi.kharkov.ua>.

3.3 Онісіфорова В.Ю. Тестові завдання по дисципліні «Антикризове управління» [Электронный ресурс]. – Режим доступу: <http://files.khadi.kharkov.ua>.